

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/164/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710209737
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7710209737.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobkyne J.. K. Ž., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, právne zastúpenej JUDr. Adrianou Krajníkovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, proti žalovanej ECOPRESS, a.s., Bratislava, Seberiniho 1, IČO: 31 333 524, právne zastúpenej Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Prievozská 4/ B, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

žalobu o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 70.000,- Eur **z a m i e t a**,

z a v ä z u j e žalobkyňu uhradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia žalovanej v sume 1.078,63 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala zaplatenia 70.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy od žalovanej.

Žalobu odôvodnila nasledovne:

Žalobkyňa je súdnou exekútkou. Jej exekučná činnosť bola povolená rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR č. 10225/2001-410 dňa 19. 09. 2001 s účinnosťou od 01. 10. 2001.

Dňa 29. 01. 2004 vtedajší minister spravodlivosti SR E. rozhodnutím o dočasnom pozastavení výkonom exekútorského úradu v zmysle ustanovenie § 222 ods. 1 Zákona č. 233/95 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti žalobkyňi dočasne pozastavil výkon exekútorského úradu z dôvodu začatia disciplinárneho konania za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Toto rozhodnutie nadobudlo účinnosť dňom doručenia, t.j. 31. 01. 2004 a trvalo do právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, t.j. do 18. 10. 2007.

Disciplinárne konanie bolo rozhodnutím Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. 4DK 4/2004 zo dňa 16. 09. 2004 prerušené do právoplatného rozhodnutia trestného konania vedeného pod č. ČVS: PPZ-10/BKV-V-2004.

Po skončení trestného konania, ktoré bolo ukončené rozhodnutím samosudcu Špeciálneho súdu č. BB-4 Tš 7/2005 zo dňa 02. 12. 2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR č. 2Toš/3/2006 zo

dňa 26. 10. 2006 tak, že vec bola postúpená Disciplinárnej komisii Slovenskej komory exekútorov podľa ustanovenia § 222 ods. 2 Trestného poriadku, pretože súd zistil, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol prejednať ako disciplinárne previnenie iný orgán.

Vo veci bolo rozhodnuté dňa 16. 05. 2007 tak, že disciplinárne obvinená žalobkyňa sa nedopustila disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v zmysle ustanovenia § 227 ods. 2 Exekučného poriadku disciplinárne opatrenie sa neuložilo. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18. 10. 2007.

Rozhodnutím ministra spravodlivosti SR č. 18389/2006-41 zo dňa 11. 01. 2007 podľa ustanovenia § 222 a nasl. Zákona č. 233/1995 Zb.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti bol obnovený žalobkyni výkon exekútorského úradu od 15. 01. 2007.

Tým, že žalobkyňa bola nespravodlivo disciplinárne stíhaná a mala pozastavený výkon exekútorského úradu v období od 29. 01. 2004 do 15. 01. 2007, došlo tak k neoprávnenému zásahu do jej osobných práv. Žalobkyňa v tom čase musela čeliť rôznym invektívam, či už na verejnosti, pracovisku, ale aj v rodinnom živote.

Samotný priebeh disciplinárneho a trestného konania bol veľmi medializovaný po celom Slovensku. Medializácia bola vykonávaná tlačou, rozhlasom, televíziou a internetom. Medializácia celého konania bola realizovaná aj v denníku žalovanej:

- 03. 02. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Údajný podvod za 30 miliónov korún...“
- 29. 07. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinenie padlo na exekútorku“,
- 12. 08. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinená exekútorka v ďalšom probléme“,
- 21. 09. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Môžu vyšetrovať sudcu“,
- 08. 10. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinený sudca“.

Žalovaná vo svojom denníku, ktorý má mienkotvornú silu a širokú publicitu podrobne rozoberá R. sudcu a exekútorku, ktorú identifikuje menom K. Ž.. alebo Ž. alebo R. exekútorka. Vzhľadom na široko medializovanú kauzu je z článkov na prvý pohľad zrejmé, o koho ide. Je to zrejmé tak obyčajnému čitateľovi ako aj odbornej verejnosti.

Obsah uvedených článkov svedčí o tom, že žalobkyňa vraj mala konať v rozpore so zákonom, podvodníckym spôsobom ako organizovaná skupina, ktorá cez rôzne prepojenia na úkon iných subjektov vykonáva podvodnícku činnosť, pri ktorej ide o veľmi vysoké sumy. V článkoch bolo zverejnené meno žalobkyne, informácia, že má pozastavený výkon exekútorského úradu, že je disciplinárne a trestne stíhaná.

Žalovaná v článkoch uvádza nepravdivé údaje, podsúva čitateľom žalobkyňu ako nečestného človeka, spochybňuje činnosť žalobkyne. Neoprávnený zásah spočíva v rozširovaní nepravdivých správ, dotýkajúcich sa osobnosti občana v nepravdivom obvinení z nečestného konania a úvahy o tom, čo sa tým chcelo dosiahnuť a k čomu mu to malo slúžiť. V čase, keď došlo k uverejneniu predmetných článkov, nebolo preukázané právoplatným rozsudkom súdu alebo iného orgánu to, že žalobkyňa predmetnú činnosť páchala a že sa jej vôbec dopustila. Práve v tom spočíva podstata neoprávnenosti zásahu žalovanej do osobnostných práv žalobkyne.

Uvedením nepravdivých informácií žalovaná hrubým spôsobom zasiahla do osobnostných práv žalobkyne, čím došlo k poškodeniu jej dobrého mena a povesti v širokom okolí, v rodine a v právnickej verejnosti.

Žalobkyňa uviedla, že sa domáha zaplattenia nemajetkovej ujmy v konaní o ochrane osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, pretože v danom prípade morálne zadosťučinenie by nebolo postačujúce a minulo by sa účinkom. U žalobkyne ide o osobu, u ktorej v značnej miere bola znížená jej dôstojnosť, vážnosť jej osoby v spoločnosti, právnickej verejnosti. Suma, ktorá sa touto žalobou požaduje, by mala zreparovať ujmu, ktorá v súvislosti s článkami nastala jednak u žalobkyne ako u osoby, tak u žalobkyne ako u verejného činiteľa.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Uviedla, že zverejnením článkov a v nich obsiahnutých výrokov nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne, žalovaná vychádzala z informácií, ktoré boli potvrdené a sprostredkované orgánmi štátnej moci, výška požadovanej nemajetkovej ujmy je neodôvodnená a zjavne neprímeraná.

K tvrdeniu žalobkyne, že uverejnené informácie boli nepravdivé a pravdu skresľujúce, žalovaná uviedla, že v čase uverejnenia predmetných článkov nič nedokazovalo, že fakty týkajúce sa profesijnej činnosti súdnej exekútorky sú nepravdivé. V predmetných článkoch sa uvádzali výroky o údajnom podvode s dôrazom na charakter ešte stále prebiehajúceho vyšetrovania a disciplinárneho konania. Informovanie o týchto skutočnostiach sa udialo bez zásahu do prezumpcie neviny žalobkyne. Vo všetkých napádaných článkoch sú totiž použité výrazy ako „údajný“ a podmieňovací slovesný čas, na základe čoho musí čitateľ článku jednoznačne dovodiť, že informácie sú domnienkami alebo predpokladmi, ktorých pravdivosť ešte musí byť následne overená. Napadnuté výroky ďalej možno posúdiť len z hľadiska daného dňa a nie neskoršieho vývoja trestného konania a z tohto následne odvodzovať pravdivosť resp. nepravdivosť výroku. Na výrok možno prihliadať jedine tým spôsobom, že v tom čase ešte nikto nemohol poznať výsledok trestného a disciplinárneho konania. Neskorší vývin v danej veci sa nemôže vnímať tým spôsobom, že keďže sa už dospelo k oslobodzujúcemu rozsudku a k rozhodnutiu o obnovení výkonu exekútorského úradu, tak je výrok automaticky nepravdivý. Bolo by nelogickým záverom, ak by mohli médiá a teda aj žalovaná informovať verejnosť až po právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní a to vzhľadom na úlohu tlače, ktorá pracuje predovšetkým s aktuálnymi informáciami (v tejto súvislosti Nález ÚS SR II. ÚS 326/09). Zároveň nebolo ani potrebné zo strany žalovanej žiadať žalobkyňu o vyjadrenie, pretože išlo o informáciu o začatí vyšetrovania údajného podvodu, o čom niet interpretačného sporu. Motívom žalovanej bol jednoznačne záujem na šírení dôležitých informácií v slobodnej spoločnosti. Žalobkyňa nesprávne uvádza, že žalovaná identifikuje vo svojich článkoch žalobkyňu menom Ž.. V článkoch sa nachádza jedine označenie K. Ž., súdna exekútorka, exekútorka. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná neidentifikovala osobu žalobkyne tak, aby ju bolo možné jednoznačne určiť, keďže meno bolo anonymizované. Na základe týchto označení čitateľa Hospodárskych novín nemohli osobu žalobkyne jednoznačne identifikovať. Informácie o trestnom stíhaní žalobkyne a vedení disciplinárneho konania proti žalobkyne boli pravdivé, čo vyplýva i z predložených dôkazov a žalobkyňa ich ani nepopiera. Naopak, čo sa týka informácií o spáchaní trestnej činnosti, tieto boli vždy uvedené tým spôsobom, že ide o údajnú činnosť, ktorá je ale predmetom vyšetrovania, z čoho čitateľa jednoznačne museli pochopiť, že pravdivosť tvrdení môže byť s istotou preukázaná až po skončení uvedených konaní. Prítom, ako bolo uvedené, Hospodárske noviny nemôžu pri informovaní o veciach verejného záujmu čakať až do právoplatnosti rozhodnutia, nakoľko by to bolo v rozpore s ich funkciou informovať o aktuálnych skutočnostiach a pracovať s aktuálnymi informáciami.

Žalovaná zverejnila len faktické informácie, ktoré pochádzali od ministra spravodlivosti, ktorý sa vyjadroval priamo k predmetnému prípadu, v rámci ktorého bolo vyšetrované aj konanie žalobkyne. Predmetné výroky teda neboli výsledkom investigatívnej činnosti žalovanej, ale iba zreprodukovaním výrokov ministra k danej veci. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, ktorý potvrdzuje monitoring médií predložený žalobkyňou, že v danom čase informovali o tejto kauze aj iné médiá odvolávajú sa na výroky ministra. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva /ďalej len ESpLP/ aj Ústavného súdu SR vyplýva, že médiá majú právo sa v dobrej viere spoliehať na oficiálne vyjadrenia verejných činiteľov bez povinnosti overovať si ich pravdivosť.

Informácie sa týkali vyšetrovania trestného činu, pričom ani v jednom článku nie je uvedené, že žalobkyňa tento trestný čin spáchala, práve naopak, z informácii uvedených v textoch článkov je zrejmé, že vyšetrovanie ešte stále prebieha.

V tomto prípade sa dostali do konfliktu dve ústavné práva a to právo na slobodu prejavu podľa článku 26 ods. 1 a 2 Ústavy SR na jednej strane a právo každého na to, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť ako i právo na ochranu jeho mena garantované v čl. 19 ods. 1 Ústavy. Tlač podľa ESpLP zastáva dôležitú funkciu tzv. strážneho psa verejných vecí (public watch dog) a hrá významnú úlohu v právnom štáte, pretože dovoľuje slobodnú hru politickej diskusie. Tak ako to uviedol Ústavný súd SR vo svojom Náleze II. ÚS 326/09, poukazujúc na presvedčivosť argumentácie ESpLP a jeho autority, „novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie obdržať. Vychádzajúc z uvedeného ESpLP vo svojej judikatúre poskytuje žurnalistom zvýšenú mieru ochrany v porovnaní s inými subjektmi slobody prejavu.“ Na žalovanú sa teda vzťahuje zvýšená ochrana prislúchajúc žurnalistom v rámci ich poslania informovať o dôležitých udalostiach a dianí v spoločnosti.

Predmetný spor medzi žalobkyňou a žalovanou sa týka slobody prejavu, ktorá je nevyhnutná pre demokraciu a pre tvorbu verejnej mienky založenej na slobode otvorenej spoločnosti a potrebu novinárov vyjadrovať sa k aktuálnym záležitostiam verejných vecí. Podľa Ústavného súdu SR „k veciam verejným pritom nepochybne patrí činnosť orgánov verejnej moci vrátane činnosti súdov a sudcov a taktiež činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Tieto činnosti môžu byť verejne posudzované, pričom pri ich kritike platí z princípu demokracie vyplývajúce ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú“ /Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 326/09 z 04. marca 2010/

U žalobkyne sa prelínala jej funkcia súdnej exekútorky s vtedajším postavením subjektu podliehajúceho disciplinárnemu konaniu a procesným postavením obvineného v trestnom konaní, pričom jej obvinenie bezprostredne súviselo s výkonom funkcie. Z tohto hľadiska nedošlo ani nemohlo dôjsť k zásahu do osobnostných práv, keďže žalovaná informovala o veciach legitímneho záujmu, uviedla jedine pravdivé informácie, ktoré pochádzali od orgánov štátnej moci a zároveň dodržala princíp prezumpcie nevinu anonymizovaním mena žalobkyne a uvedením skutočností, že konania, ktorých úlohou bolo posúdenie činnosti žalobkyne ešte stále prebiehajú. Z týchto dôvodov k zásahu do osobnostných práv žalobkyne uverejnením predmetných článkov nedošlo.

Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vychádzajúc z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/278/2007, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Od uverejnenia článkov, z titulu ktorých bola žaloba podaná, do dňa podania žaloby na súd, do 23. 07. 2010, došlo k uplynutiu 3 ročnej premlčacej lehoty, preto žalobkyňou uplatňovaný nárok z titulu nemajetkovej ujmy je premlčaný.

V zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

V zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 100 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - Rozhodnutím o vymenovaní za súdnu exekútorku, Rozhodnutím o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu, návrhom na začatie disciplinárneho konania, Rozhodnutím disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov, uznesením Špeciálneho súdu Pezinok o postúpení veci disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Toš/3/2006, Rozhodnutím Slovenskej komory exekútorov, Rozhodnutím o obnovení výkonu exekútorského úradu, fotokópiou článkov, výpisom z obchodného registra ohľadom žalovanej, fotokópiou písomného plnomocenstva daného žalobkyňou JUDr. Krajníkovej, listom od Všeobecnej zdravotnej poisťovne, listom predloženým žalobkyňou, uznesením o vznesení obvinenia, obsahom článkov, ktoré sú predmetom konania.

Predmetom konania bolo rozhodovanie o zásahu do osobnostných práv žalobkyne žalovanou uverejnením článkov v denníku žalovanej:

- 03. 02. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Údajný podvod za 30 miliónov korún...“
- 29. 07. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinenie padlo na exekútorku“,
- 12. 08. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinená exekútorka v ďalšom probléme“,
- 21. 09. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Môžu vyšetrovať sudcu“,
- 08. 10. 2004 Hospodárske noviny, str. 2, Spoločnosť a politika: „Obvinený sudca“.

Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti fyzickej osoby, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 278/2007)

Právo na peňažné zadostučinenie sa premlčuje, a to vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy tento nárok mohol byť uplatnený prvýkrát. V danej veci premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uverejnení jednotlivých článkov a skončila márnym uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Na plynutie trojročnej premlčacej lehoty nemá vplyv ani priebeh trestného konania a disciplinárneho konania vedeného proti žalobkyňi, ktorými konaniami plynutie trojročnej premlčacej lehoty sa neprerušilo. Trestné stíhanie žalobkyne bolo ukončené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 10. 2006, teda v priebehu plynutia premlčacej lehoty disciplinárne konanie rozhodnutím disciplinárnej komisie SKE, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 18. 10. 2007.

Žalobkyňa uplatnila svoje právo proti žalovanej podaním žaloby datovanej zo dňa 18. 08. 2009 na Okresnom súde Michalovce dňa 23. 07. 2010 oneskorene. Žalovaný vzniesol námietku premlčania práva žalobkyne, ktorej súd vyhovel a žalobu o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol.

V zmysle § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Jednou z procesných podmienok konania je zastúpenie účastníka v konaní.

V priebehu konania súd sa vysporiadal s otázkou zastúpenia žalobkyne, nakoľko písomné plnomocenstvo dané žalobkyňou JUDr. Krajníkovej na zastupovanie žalobkyne v konaní sa nenachádza v spise. Na výzvu súdu právna zástupkyňa žalobkyne nepredložila rovnopis plnomocenstva zo dňa 06. 05. 2011, predložila iba fotokópiu plnomocenstva, na ktorej listine je nečitateľný dátum vyhotovenia.

V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p., ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta, plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

K prevzatiu právneho zastúpenia advokátom, t.j. k poskytovaniu právnej služby klientovi, dochádza uzatvorením zmluvy o poskytovaní právnej služby, ku ktorému dôjde v zmysle § 43a a 43c Občianskeho zákonníka v okamihu, keď dostatočne určitý návrh jednej zmluvnej strany prijme druhá strana, ktorej je návrh určený.

Vychádzajúc zo zhodných tvrdení žalobkyne a JUDr. Krajníkovej, že právne zastúpenie vzniklo na základe písomného plnomocenstva zo dňa 06. 05. 2011, ktoré právne zastúpenie trvá, súd konal s JUDr. Krajníkovou, ako s právnou zástupkyňou žalobkyne a vychádzajúc z vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní dňa 04. 12. 2012, kde uviedla, že JUDr. Krajníkovú splnomocnila na svoje právne zastupovanie v danom konaní a jej právne zastúpenie JUDr. Krajníkovou trvá a JUDr. Krajníková konala ako právna zástupkyňa žalobkyne, vyjadrovala sa k veci v mene žalobkyne, zúčastňovala sa pojednávaní. Nakoľko v danom prípade pre platnosť právneho zastúpenia nie je potrebné písomné plnomocenstvo, súd z vyššie uvedených dôvodov nedostatok písomného plnomocenstva považoval za zhojený vyjadrením žalobkyne k trvaniu právneho zastúpenia a konaním JUDr. Krajníkovej v mene žalobkyne a dospel k záveru že v priebehu konania právne zastúpenie žalobkyne JUDr. Krajníkovou trvá.

V zmysle § 101 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Právna zástupkyňa žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 12. 02. 2013 požiadala o odročenie pojednávania určeného na deň 12. 02. 2013 na iný termín z dôvodu, že nie je vyriešená otázka jej právneho postavenia v konaní, nakoľko z dôvodu chýbajúceho písomného plnomocenstva zo dňa 06. 05. 2011 v spise požiadala Krajský súd v Košiciach o prešetrenie vybavenia sťažnosti ňou podanej vo veci a je potrebné vyčkať na rozhodnutie o prešetrení vybavenia sťažnosti Krajským súdom v Košiciach.

Súd návrhu na odročenie pojednávania určeného na deň 12. 02. 2013 z vyššie uvedeného dôvodu nevyhovel, pretože žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti nie je dôvodom na odročenie pojednávania a iný vážny dôvod v súlade s ustanovením § 119 O.s.p. právna zástupkyňa žalobkyne ani žalobkyňa neuviedli.

Termín pojednávania určený na 12. 02. 2013 právna zástupkyňa žalobkyne a žalobkyňa brali na vedomie na pojednávaní dňa 04. 12. 2012, bolo im doručené vyjadrenie žalovanej zo dňa 29. 11. 2012 s prílohami obsahujúcimi obsah článkov, ktoré sú uvedené v žalobe a ktoré boli predložené žalovanou, ku ktorým listinám sa nevyjadřili.

Vychádzajúc z ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal na pojednávaní dňa 12. 02. 2013 v neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne s prihliadnutím na obsah spisu a vo veci rozhodol.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého úspešný účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

V danom prípade trovy konania na strane žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalovanej advokátom.

Trovy právneho zastúpenia vzniknuté na strane žalovanej súd posúdil v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a pozostávajú z nasledovných položiek:

1/ tarifnej odmeny po 91,29 Eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty sporu, zo sumy 2.000,- Eur podľa § 10 ods. 8 citovanej vyhlášky a to :

- prevzatie a prípravu zastúpenia po 91,29 Eur,
- účasť na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava dňa 10. 07. 2012 vo výške 1 tarifnej odmeny v sume 22,82 Eur,
- účasť na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava dňa 21. 09. 2012 po 91,29 Eur,
- písomné vyjadrenie zo dňa 29. 11. 2012 po 91,29 Eur
- účasť na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava dňa 04. 12. 2012 vo výške 1 tarifnej odmeny v sume 22,82 Eur,
- účasť na pojednávaní na Okresnom súde Rožňava dňa 12. 02. 2013 po 91,29 Eur,
- spolu 410,80 Eur,

2/ režijného paušálu v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky po 7,63 Eur za 5 úkonov vykonaných v roku 2012 a za jeden úkon po 7,81 Eur vykonaný v roku 2013, celkom 45,96 Eur,

3/ 20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zo sumy 456,76 Eur (z tarifnej odmeny a režijného paušálu) čomu zodpovedá suma 91,35 Eur,

4/ náhrady hotových výdavkov v zmysle § 15 citovanej vyhlášky v sume 20,27 Eur - pomerná časť zo sumy 150,- Eur za jednorazový monitoring TASR - CD v cene 150,- Eur za 37 článkov, z ktorých pre konanie sp. zn. 9C/164/2010 bolo použitých 5 článkov,

5/ náhrady cestovného (základná náhrada + spotrebované pohonné hmoty) v zmysle § 15 písm. a/ citovanej vyhlášky:

- dňa 10. 07. 2012 cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, 184 km, základná náhrada za 1 km = 0,183 Eur, spotreba 1l/100 km = 6,5, cena za 1l = 1,39 Eur, spolu 50,320 Eur,
- dňa 21. 09. 2012 cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, 184 km, základná náhrada za 1 km = 0,183 Eur, spotreba 1l/100 km = 6,5l, cena za 1l = 1,50 Eur, spolu 51,552 Eur,
- dňa 04. 12. 2012 cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, 184 km, základná náhrada za 1 km = 0,183 Eur, spotreba 1l/100 km = 6,5l, cena za 1l = 1,44 Eur, spolu 50,882 Eur,
- dňa 12. 02. 2013 cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, 184 km, základná náhrada za 1 km = 0,183 Eur, spotreba 1l/100 km = 6,5l, cena za 1l = 1,42 Eur, spolu 50,655 Eur,
- spolu náhrada cestovného za vykonané cestu 203,41 Eur,

6/ náhrady za stratu času (čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť) v zmysle § 17 citovanej vyhlášky:

- dňa 10. 07. 2012, cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, počet začatých polhodín = 6, náhrada aj za začatú polhodinu = 12,71 Eur, spolu 76,26 Eur,

- dňa 21. 09. 2012, cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, počet začatých polhodín = 6, náhrada aj za začatú polhodinu = 12,71 Eur, spolu 76,26 Eur,

- dňa 04. 12. 2012, cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, počet začatých polhodín = 6, náhrada aj za začatú polhodinu = 12,71 Eur, spolu 76,26 Eur,

- dňa 12. 02. 2013, cesta z Lučenca na Okresný súd Rožňava a späť, počet začatých polhodín = 6, náhrada aj za začatú polhodinu = 13,01 Eur, spolu 77,06 Eur,

- náhrada za stratu času spolu 306,84 Eur.

Celkové trovy právneho zastúpenia činia 1.078,63 Eur, k náhrade ktorých bola žalobkyňa zaviazaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Krajský súd v Košiciach cestou tunajšieho súdu do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutie alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.